

Viestintäyksikkö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 50/17
Luxemburgissa 11.5.2017

Julkisasiamiehen ratkaisuehdotus asiassa C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi v. Uber Systems Spain, SL

Julkisasiamies Szpunar katsoo, että vaikka sähköinen Uber-palvelualusta on innovatiivinen konsepti, se kuuluu kuljetustoiminnan alaan, joten Uberilta voidaan edellyttää kansallisessa oikeudessa vaadittavia lupia ja hyväksyntöjä

Uberiin ei näet voida soveltaa unionin oikeudessa tietoyhteiskunnan palveluille taattua palvelujen tarjoamisen vapauden periaatetta

Uber on sähköinen palvelualusta, joka mahdollistaa kaupunginsisäisen kuljetuspalvelun tilaamisen Uber-sovelluksella varustetulla älypuhelimella kaupungeissa, joissa kyseistä palvelua tarjotaan. Sovellus tunnistaa käyttäjän sijainnin ja etsii häntä lähellä olevat vapaat kuljettajat. Kun kuljettaja hyväksyy tilauksen, sovellus ilmoittaa tästä käyttäjälle ja näyttää tälle kyseisen kuljettajan profiilin sekä arvioidun hinnan matkasta käyttäjän ilmoittamaan kohteeseen. Kun ajo on suoritettu, maksu peritään automaattisesti pankkikortilta, joka käyttäjän on ilmoitettava rekisteröityessään sovelluksen käyttäjäksi. Sovellus mahdollistaa myös arvioinnin: matkustajat voivat arvioida kuljettajia ja kuljettajat matkustajia. Jos annettujen arvioiden keskiarvo alittaa tietyn alarajan, arvioinnin kohdetta voidaan estää käyttämästä palvelualustaa. UberPop-nimisessä palvelussa ei-ammattimaiset yksityisautoilijat hoitavat matkustajaliikennettä omilla ajoneuvoillaan.

Asociación Profesional Elite Taxi (jäljempänä Elite Taxi) on espanjalaisen Barcelonan kaupungin taksikuljettajien ammatillinen järjestö, joka nosti vuonna 2014 Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelonassa (Barcelonan kauppatoimioistuin nro 3, Espanja) kanteen, jossa se vaati Uber Systems Spain SL -nimisen espanjalaisen yhtiön (jäljempänä Uber Spain), joka kuuluu mainittua palvelualustaa hallinnoivaan konserniin, tuomitsemista muun muassa Elite Taxin kuljettajiin kohdistuvasta vilpillisestä kilpailusta. Elite Taxi väittää erityisesti, ettei Uber Spainilla ole oikeutta tarjota UberPop-palvelua Barcelonan kaupungissa. Sen paremmin Uber Spainilla kuin kyseisten ajoneuvojen omistajilla tai kuljettajillakaan ei nimittäin ole taksipalveluista annetussa Barcelonan kaupungin asetuksessa tarkoitettuja lupia ja hyväksyntöjä.

Koska Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona katsoo, että asian ratkaiseminen edellyttää useiden unionin oikeuden säännösten ja määräysten tulkintaa, se on päättänyt esittää unionin tuomioistuimelle useita ennakkoratkaisukysymyksiä Uberin toiminnan luokittelusta unionin oikeuden kannalta sekä seurauksista, joita tällaisesta luokittelusta aiheutuu.

Julkisasiamies Maciej Szpunar katsoo tämänpäiväisessä ratkaisuehdotuksessaan ensinnäkin, että aluksi on ratkaistava, sovelletaanko Uber-palvelualustan avulla tarjottaviin palveluihin palvelujen tarjoamisen vapauden periaatetta "tietoyhteiskunnan palveluina"¹ vai kuuluvatko ne jäsenvaltioiden oikeudessa säänneltyjen kuljetuspalvelujen alaan². Ensimmäisessä tapauksessa Barcelonan

¹ Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY (EYVL 1998, L 204, s. 37), sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY (EYVL 1998, L 217, s. 18) – korvattu teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä 9.9.2015 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2015/1535 (EUVL 2015, L 241, s. 1); tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY ("direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL 2000, L 178, s. 1).

² Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL 2006, L 376, s. 36). Kyseisessä direktiivissä, johon nähden edellisessä alakohdassa mainitut säädökset ovat

kaupungin asetuksen mukaiset Uberin toimintaa koskevat luvat ja hyväksynyt voivat olla ristiriidassa palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen kanssa, kun taas toisessa tapauksessa jäsenvaltioilla on lähtökohtaisesti vapaus säännellä sen toimintaa.

Julkisasiamies katsoo, että vaikka tosiseikaston määrittäminen ja arviointi on kansallisen tuomioistuimen tehtävä, kyseessä oleva palvelu on **sekaluonteinen palvelu**, koska osa palvelusta suoritetaan sähköisessä muodossa ja osa lähtökohtaisesti muussa muodossa.

Sekaluonteinen palvelu voi kuulua käsitteen ”tietoyhteiskunnan palvelu” piiriin, jos 1) muussa kuin sähköisessä muodossa suoritettu palvelu on taloudellisesti riippumaton sähköisessä muodossa suoritettavasta palvelusta (kuten esimerkiksi lentolippujen ostamiseen tai hotellivarausten tekemiseen tarkoitettujen palvelujen välitysalustojen yhteydessä) tai jos 2) palveluntarjoaja suorittaa koko palvelun (eli sekä sähköisessä muodossa että muussa muodossa suoritettavan palvelun) tai voi käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa viimeksi mainitun palvelun tarjoamista koskeviin ehtoihin siten, että ne muodostavat toisistaan erottamattoman kokonaisuuden, kunhan pääasiallinen osa (tai liiketoimen kaikki olennaiset osat) suoritetaan sähköisessä muodossa (kuten esimerkiksi tavaroiden verkkokaupassa).

Julkisasiamiehen mukaan Uberin tarjoama palvelu ei täytä kumpaakaan näistä ehdoista. Julkisasiamies huomauttaa tästä, että Uber-palvelualustaa käyttäessään kuljettajat eivät harjoita erillistä toimintaa, joka olisi olemassa itsenäisesti ilman kyseistä alustaa. Kyseinen toiminta voi päinvastoin olla olemassa ainoastaan kyseisen palvelualustan ansiosta, ja ilman tätä alustaa toiminta menettäisi merkityksensä. Julkisasiamies toteaa myös, että Uber käyttää määräysvaltaa palvelualustansa kautta tarjottavan kaupunkiliikenteen kuljetuspalvelun taloudellisesti merkityksellisiin tekijöihin. Uber nimittäin i) asettaa etukäteen kuljettajille toiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat ehdot, ii) palkitsee taloudellisesti suuren määrän kyytejä hoitaneet kuljettajat ja ilmoittaa heille paikat ja ajankohdat, joilta nämä voivat odottaa saavansa suuren määrän ajoja ja/tai hyvän hinnan (jolloin Uber voi mukauttaa tarjontansa kysynnän vaihteluihin velvoittamatta kuljettajia mihinkään muodollisesti), iii) valvoo, vaikkakin epäsuorasti, kuljettajien työn laatua, mistä voi seurata jopa kuljettajien poistaminen palvelualustalta, ja iv) määrittää käytännössä palvelun hinnan.

Edellä mainitut seikat sulkevat pois sen, että Uberia voitaisiin pitää pelkkänä välittäjänä kuljettajien ja matkustajien välillä. Lisäksi Uber-palvelualustan avulla tarjottavassa sekaluonteisessa palvelussa kuljetus (eli muussa kuin sähköisessä muodossa suoritettava palvelu) on epäilyksettä pääasiallinen suoritus, joka antaa kyseiselle palvelulle sen taloudellisen merkityksen.

Julkisasiamies toteaa, että sähköisessä muodossa suoritettava yhteyden luominen matkustajan ja kuljettajan välille ei ole itsenäinen (ks. edellä 1 kohta) eikä pääasiallinen (ks. edellä 2 kohta) palvelu kuljetuspalveluun nähden. **Näin ollen Uberin tarjoamaa palvelua ei voida luokitella ”tietoyhteiskunnan palveluksi”**. Kyse on pikemminkin kaupunkiliikenteen alaan kuuluvan kattavan tilausliikennejärjestelmän organisoinnista ja hallinnoinnista.

Uber ei myöskään tarjoa yhteiskyytipalvelua, sillä matkustajat valitsevat kohteen ja kuljettajat saavat tästä palkkion, jonka määrä ylittää huomattavasti pelkän aiheutuneiden kulujen korvaamisen.

Kun otetaan huomioon, että kuljetuspalvelu on taloudellisesta näkökulmasta katsottuna pääasiallinen suoritus, kun taas yhteyden luominen matkustajien ja kuljettajien välille älypuhelinsovelluksen avulla on toissijainen suoritus, julkisasiamies ehdottaa unionin tuomioistuimen vastaavan, että **Uber-palvelualustan avulla tarjottava palvelu on luokiteltava ”kuljetusalan palveluksi”**.

Tällaisesta tulkinnasta seuraa, että Uberin toiminta **ei kuulu** ”tietoyhteiskunnan palveluihin” sovellettavan **palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen piiriin** ja että siihen sovelletaan

---

erityissääädöksiä, suljetaan sen soveltamisalan ulkopuolelle kuljetuspalvelut, mukaan lukien kaupunkiliikenne ja taksikuljetukset.

näin ollen edellytyksiä, joilla muut kuin jäsenvaltioissa asuvat liikenteenharjoittajat saavat harjoittaa liikennettä jäsenvaltioissa³ (nyt käsiteltävässä asiassa Barcelonan kaupungin asetuksen mukaiset luvat ja hyväksynät).

HUOMAUTUS: Julkisasiamiehen ratkaisuehdotus ei sido unionin tuomioistuinta. Julkisasiamiehen tehtävänä on antaa unionin tuomioistuimelle riippumattomasti oikeudellinen ratkaisu käsiteltävänä olevasta asiasta. Unionin tuomioistuin aloittaa nyt tämän asian harkinnan, ja tuomio julistetaan myöhemmin.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsiteltävänä olevan yksittäisen asian puitteissa unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavalla tavoin muita kansallisia tuomioistuinta, jotka käsittelevät samanlaista ongelmaa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Ratkaisuehdotuksen [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla lukemispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia ratkaisuehdotuksen lukemisesta on saatavilla "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

---

³ SEUT 91 artikla.